
Ave Maria

Josquin Des Prez (1450-1521)

Επίπεδο Δυσκολίας 3

Κλασικό

Λατινικός ύμνος-προσευχή προς τη Θεοτόκο. Προέρχεται αυτολεξεί από το Ευαγγέλιο του Λουκά και είναι ο χαιρετισμός του Αρχαγγέλου Γαβριήλ προς την Παρθένο Μαρία, συμπληρωμένος από την αναφώνηση της Ελισάβετ.

Το έργο είναι ένα *Bicinium* της Αναγέννησης, μια σύνθεση γραμμένη για δύο φωνές με σκοπό τη διδασκαλία της αντίστιξης, είναι δηλαδή διδακτικό βοήθημα αντιστικτικού ύφους για νεαρούς χορωδούς. Για τον λόγο αυτό, το έργο περιλαμβάνει μόνο τους τρεις πρώτους στίχους του ύμνου *Ave Maria*.

Ο στίχος

Ave Maria gratia plena

Χαίρε κεχαριτωμένη Μαρία

Dominus tecum

Ο Κύριος μετά σου

Benedicta tu in mulieribus

Ευλογημένη συ εν γυναξί

Καθώς ο συνθέτης είναι Γαλλο-Φλαμανδός θα εφαρμοστεί η γαλλική προφορά των Λατινικών.

Η διδασκαλία

Οι δύο φωνές κινούνται στην μεσαία τους περιοχή. Η αντιστικτική δομή του έργου βασίζεται στη μίμηση του μουσικού θέματος παρουσιάζοντάς το πρώτα στη σοπράνο και κατόπιν σε μίμηση στην πέμπτη στην άλτο.

Κάθε φωνή κινείται αυτόνομα, στοιχείο που προϋποθέτει πολύ καλή εκμάθηση των φωνών χωριστά πριν ο μαέστρος τις ενώσει. Η βασική αρχή της σωστής εκμάθησης είναι η προβολή του κειμένου. Ο μαέστρος προσέχει να μην υπάρχουν έντονοι τονισμοί συλλαβών που είναι άτονες, όπως π.χ. στο μέτρο 8 και οι δύο φωνές πρέπει να κάνουν *decrecendo* στη συλλαβή “na” από “plena”. Για τον ίδιο λόγο δεν τονίζεται η συλλαβή “mi” από την λέξη “Domino” ενώ στην λέξη “benedicta” τονίζεται η συλλαβή “di”.

Στα σημεία των φράσεων που παρατηρούνται μελίσματα (μία συλλαβή – πολλές νότες) εφαρμόζεται η τεχνική της χορωδιακής αναπνοής, ενώ τα συλλαβικά μέρη αποδίδονται με ύφος ελαφρού *marcato*. Στα σημεία που υπάρχουν είτε συγκοπές ανάμεσα στα μέτρα είτε ήμισι ανάμεσα στο δεύτερο μισό του πρώτου χρόνου και το δεύτερο χρόνο του μέτρου, οι νότες αυτές αποδίδονται με ένα μικρό *cresc* ώστε να προβληθεί ο αντιχρονισμός μέσα στην αρμονία του έργου.

Το έργο διευθύνεται σε δύο κινήσεις.

Ο συνθέτης

Γαλλο-Φλαμανδός συνθέτης της Αναγέννησης. Θεωρείται ένας από τους σπουδαιότερους Ευρωπαίους συνθέτες θρησκευτικής μουσικής της εποχής του. Τα έργα του είναι τα πρώτα δείγματα αναγεννησιακής πολυφωνίας και περιλαμβάνουν περίπου 90 μοτέτα, 20 λειτουργίες και 70 μη θρησκευτικές συνθέσεις. Στα έργα του χρησιμοποιεί διαφορετικές τεχνικές μίμησης. Μετά το 1500 ο συνθέτης αρχίζει να σκέφτεται την πολυφωνία και με την κάθετη έννοια (της συγχορδίας) και έτσι προαγγέλλει στοιχεία της επόμενης εποχής της μουσικής.

Είναι ο μόνος συνθέτης στην Ιστορία της Μουσικής που είναι γνωστός μόνο με το μικρό του όνομα ως *Josquin*.